

דרך הדי"ף

מתורתו של האדמו"ר רבי יאשיהו יוסף פינטו שליט"א

פנחס | גיליון 88 | כ"א תמוז התשפ"ד

סעודה ראשונה

"פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן השיב את חמתי"

פינחס בא לתקן את נדב ואביהוא ולכן ראה את חטא זמרי בן סלוא

פינחס כדי לתקן את נדב ואביהוא שהורו הלכה בפני משה, בא ליד משה ושאל הלכה על אדם שבועל ארמית וההלכה היא שקנאין פוגעין בו ולא צריך לשמוע לרב אלא לקום ולהרוג אותו, לכן הוא ראה את חטאו של זמרי בן סלוא ומשה לא ראה.

צריך לדעת יסוד גדול, אדם שרואה דבר שלילי סימן שגם אצלו יש דבר שלילי. אדם שאומר פלוני גנב או שאומר על פלוני שהוא שקרן, סימן שהוא לא מושלם ולא בדרגה המושלמת, כי אדם צדיק וקדוש בעל מידות רמות לא רואה רע ודברים שליליים אצל השני. יהודי חילל שבת והדליק אור, אדם שהוא צדיק בכלל לא רואה שהוא חילל שבת. יהודי גנב, אדם שהוא צדיק הוא בכלל לא רואה שהוא גנב, אדם שהוא צדיק לא רואה רע.

אדם מתחיל לראות את הרע אצל החבר שלו מתי שהוא נמצא בירידה. הוא רואה את החבר שלו שגנב, שיקר, חילל שבת פתאום הוא רואה את הכל שלילי. מתי שהאדם נמצא במקום גבוה הוא לא רואה רע וכך יש סיפורים על צדיקים גדולים שהראו להם אדם שהדליק אור בשבת, אמרו שרואים חושך, לא רואים אור, הם לא ראו את הרע שהשני עשה.

זו הייתה הטענה בפרשת השבוע על פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן, זמרי בן סלוא שהיה נשיא של שבט שמעון שהיה צדיק ומיוצאי מצרים מעל מאתיים וחמישים שנה, הלך וחטא עם האישה המדיינית ומשה רבנו לא ראה את זה. פינחס ראה את זמרי חוטא עם המדיינית ובעל אותה בפני כל עם ישראל, אמר פינחס למשה שהוא לימד אותם כשירד מהר סיני שהבועל ארמית קנאין פוגעין בו, והנה זמרי בועל ארמית אבל משה רבנו שהיה קדוש וטהור לא ראה את זה, לא ראה כלום שלילי.

מיד קמו כל ליצני הדור ואמרו שפינחס לא צדיק כי הוא ראה את זה, משה רבנו בקדושה וטהרה לא ראה את זה ופינחס כן ראה לכן הוא לא טוב, כמו שהגמרא אומרת (סנהדרין פב:) ראייתם בן פוטי זה שפיטם אבי אמו עגלים לעבודת כוכבים והרג נשיא שבט מישראל, שפינחס במעלה לא טובה ולא גדולה. לכן באה התורה ואומרת "פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן" לתקן ולהגיד שפינחס היה צדיק, והוא ראה את זה כי פינחס הוא הבן של אלעזר וגם בן אהרן הכהן שנתעברו בפינחס נשמותיהם של נדב ואביהוא שהיו בנים של אהרן. אם כך פינחס בן אלעזר הוא נכד של אהרן וגם בן שלו כי התעברו בו שתי הנשמות של נדב ואביהוא.

פינחס זכה שהיה לו את הכוח לראות את חטא זמרי בן סלוא, לא בגלל שח"ו היה פסול או בדרגה נמוכה אלא משום שבא לתקן את בני אהרן נדב ואביהוא שחטאו והקריבו אש זרה, שהורו הלכה לפני משה ואהרן והיו חייבים מיתה.

הספר שמצמיח ישועות
וְהָיָה כַעֵץ שֶׁתֵּלַח עָלָיו פִּלְגֵי מַיִם אֲשֶׁר פְּרִיָו יִתֵּן בַּעֲתוֹ
וְעֵלְהוּ לֹא יַבּוּל וְכֹל אֲשֶׁר יַעֲשֶׂה יַצְלִיחַ
 תהילים א' ג'

לקבלת הספר: 03-792-2548
 חפשו: ספר הישועות - ספר דברים 6

סרקו את הברקוד החדש והצטרפו לקבוצה של כבוד האדמו"ר רבי יאשיהו יוסף פינטו שליט"א

נפש הדי"ף

עמל של דברים רוחניים זה עמל שבא יותר מכוח של אמונה תמימה, מאמונה זכה ומהשתדלות והשתפכות הנפש להקב"ה, את זה מקבלים, את הרוחניות, את הקדושה, את האור הזה מקבלים רק ע"י השתפכות הנפש ותפילה להקב"ה להשיג את זה, וע"י עמל רוחני משיגים את זה, וזה לא כמו עמל נשמי שאדם עובד להרוויח כסף, אדם עובד לבנות בית, אדם עובד להשיג דבר, זה שני סוגים של עמל שונים. והרבה פעמים אנשים מערבבים את העמל של העבודה של כסף והשגה של דברים לעמל של התורה. עמל של לימוד תורה הוא עמל נפשי, אמת, כך היא דרכה של תורה, פת במלח תאכל... ועל הארץ תישן (אבות ו, ד), אבל זה משהו רוחני, זה משהו נפשי, זו השתוקקות הנפש נפשית אחרת. עמל של תורה זה סוג של עמל אחד, עמל של עבודה זה סוג של עמל שני, וכך אדם שמתפלל עם כוח של אמונה, התפילה היא תפילה אחרת. אדם שמתפלל בלי אמונה, זה סוג של תפילה שונה לגמרי. אדם יכול להתפלל שלוש תפילות ביום עם אמונה לא שלימה, זה סוג אחד של תפילה פחות, ואדם יכול להתפלל שלוש תפילות ביום עם אמונה חזקה, הכוח של התפילה שלו הוא כוח חזק ביותר שאין לו שני.

בְּתוֹכָם" את הקנאה בתוכם שתהיה חלק מעם ישראל.

"פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן השיב את חמתי מעל בני ישראל בקנאו את קנאתי בתוכם"
השכר הגדול של פינחס שהחזיר בעם ישראל את הקנאה למעשי תועבה

זהו יסוד גדול, יש צדיקים שזוכים למעלות גדולות ושכר גדול אחרי מותם כי לקחו משהו והכניסו ביסודות של עם ישראל משהו שעוד לא היה, שבני ישראל לא ידעו מזה ולא קיימו את זה ואותם צדיקים הכניסו את זה בתוך עם ישראל ואז השכר הוא גדול לכל הדורות. לכן האדם צריך לדעת שיש דברים שאנשים מזלזלים בהם, מצוות שהן בגדר של "מת מצוה" שאנשים לא יודעים את הערך שלהן ומתי שהאדם מאיר את האור הנכון ואנשים מתחילים לשמור ולקיים את אותן מצוות, הוא נהיה בגדר של "גואל הדם" של אותן המצוות והן רשומות על שמו שבזכותו כלל עם ישראל מקיים אותן.

הזוהר הקדוש בפרשת השבוע (ריג, ע"ב) וְדַבֵּר ה' אֶל מֹשֶׁה לֵאמֹר, פִּינְחָס בֶּן אֱלֵעָזָר וְגו', רַבִּי אֱלֵעָזָר פָּתַח וְאָמַר, (משלי א) שָׁמַע בְּנֵי מוֹסַר אֲבִיךָ וְאַל תִּטְּשׁוּ תּוֹרַת אִמְךָ. כל המפרשים שואלים על דברי הזוהר הקדוש מה הקשר בין פינחס בן אלעזר בן אהרן הכהן לבין דברי רבי אלעזר בנו של רבי שמעון בר יוחאי?

הזרמנות הר פנמיות
 להנצחת שמות במהדורה החדשה והמהדורת של ספרי לימוד הזוהר היומי

ניתן להנציח שמות להצלחה. ישועה ופרנסה או להנציח את שמות הנכשרים לעילוי נשמתם ולזכות בשותפות של עשרות אלפי סיומי הזוהר הקדוש

להנצחת הזוהר היומי או הנצחת חודש לימוד מלא במהדורת הזוהר היומי שתחולק בעשרות אלפי עותקים

התקשרו למוקד הזוהר בטלפון 9260*

אלא אפשר לבאר ולומר על פי דברי ה"נועם אלימלך" בפרשה, אומר הנועם אלימלך שיש כמה סוגים של אנשים שמקיימים את דבר השם. יש אדם שהגיע להשגות ולהבנות והוא רואה דבר מסוים והוא יודע ומבין שזו מצוה לקיים את הדבר הזה וכך עומד ומקיים את זה ויש לו על זה שכר גדול. יש סוג אחר של אדם שרואה מצוה ולא מבין בכלל שזו מצוה, אלא חושב שזה סתם דבר והיצר הרע צובע לו את זה כדבר אחר, לא כמו מצוה והאדם לא יודע שזו מצוה.

האדם יכול לעבור ליד דבר שנים על גבי שנים ולא לעשות כלום כי הוא לא חושב ולא הבין בעומק השגתו שזו מצוה, עד שהוא רואה אדם גדול וצדיק שעושה דבר דומה ואז מבין אותו אדם שלעשות את המעשה הזה זו מצוה, כך הוא עומד ועושה את המצוה. כמו אדם שעובר ליד מקום ורואה עני ולא ידע שזה חסד ודבר גדול לעזור לאותו אדם, עד שהוא רואה מישהו שהולך ועוזר לאדם ההוא, אז הוא קם והולך גם הוא לעזור לאותו אדם וכך הוא מקיים את המצוה בזכות אותו צדיק שראה שכן מקיים מצוה.

אומר הנועם אלימלך מתי שבני ישראל חטאו ועשו את העבירה בשיטתם, הם לא ידעו את העונש והחומרה של המעשה הרע שעשו עד שפינחס עמד ועשה את כל מה שעשה, רק אז כל בני ישראל הבינו את החומרה הגדולה שיש בדבר הקשה שעשה זמרי בן סלוא. מתי שכולם הבינו את זה, עניין הקנאה לאדם שעושה מעשים לא טובים נהיה חרוט בעם ישראל לדורי דורות ולכן התורה הקדושה אומרת "בְּקִנְאוֹ אֶת קִנְאַתִּי בְּתוֹכָם" שהכניס את הקנאה בתוך עם ישראל. עד אז לא הייתה קנאה בעם ישראל, אבל מפינחס נכנסה הקנאה להיות בתוך עם ישראל, כמו אדם שרואה מצוה ולא יודע שזו מצוה עד שרואה צדיק שעושה את אותה מצוה ואז אותו אדם מבין שזו מצוה וזה נהיה בתוכו נהיה חלק ממנו.

אותו דבר אומר הנועם אלימלך בעם ישראל לא היה את עניין הקנאות, אבל אחרי שעמד פינחס וקינא לקב"ה עם זמרי בן סלוא נכנס בעם ישראל עניין הקנאות בדם של עם ישראל, קניין חדש של הקנאות. לכן השכר של פינחס הוא כ"כ גדול כי הוא הכניס בעם ישראל לדורי דורות "בְּקִנְאוֹ אֶת קִנְאַתִּי

שְׂרִיַת הַדִּי'יף

שאלה:

כבוד הרב אני לא מדבר עם אחותי ועכשיו היא מתחנתת, מה עלי לעשות?

תשובה:

אדם אסור לשבור גשרים בחיים, כל גשר. אל תשבור גשרים בחיים, אתה לא יודע איזה גשר תצטרך עם אבא, אמא, אח, אחות, אתה לא יודע איזה גשר תצטרך. רק אם זה כמו יעקב ועשו זה כמו זה קין והבל, רק כאלה דברים אז זה דברים בעייתיים, אבל אלה דברים רחוקים. אדם צריך לשמור על קשרים בחיים עם אחים, עם אחיות, לשמור על קשרים. אם לא קרה דברים איומים ונוראים שזה דברים בודדים שיכולים לקרות. לא כל דבר שקורה זה נקרא איום ונורא, ממש דברים שהם ששברו את החלון שאי אפשר להדביק אותו, אלה דברים בודדים בעולם שקורים, זה לא כל אחד קורה לו כזה דבר. כמו יוסף והשבטים ויוסף הצדיק משלים עם אחים שלו, הוא לא ראה אותם יותר, זהו, גם שירדו למצרים הוא לא ראה אותם לעולם. זהו היו במצרים שבע עשרה שנים הוא לא ראה אותם, אחרי שיעקב נפטר ראה אותם בלוויה, ראה אותם בברכות שאח"כ דרך שליחים הוא דיבר איתם, זהו. הוא אהב אותם, כיבד אותם, עזר להם, אבל נגמר. אדם צריך לדעת את מריבות, אם זה מריבות כל אחד בחיים שלו להתגבר על זה, אם זה לא דברים שהם דברים שיכולים להשפיע לו על החיים, אם זה דברים שפגעו בך אחורה - תתקן, תסלח, תמשיך. אם זה בעיה שיכולה גם להיות קדימה ולהפריע לך ביראת שמיים, בעבודת השם, בחינוך של הילדים, בהכל - אז תחתוך. אין בזה כללים בעניין של כאלה דברים, אין כללים אם אדם חצה את הכביש כך וכך העונש כך, אם אדם עשה כך לחתוך לכל החיים - לא, צריך לבדוק את זה בטוב טעם ודעת.

**"ישם איש ישראל המכה אשר הכה"
יש אנשים שנמצאים בעולם הזה כמו מתים ללא חיות בנשמה ורק
מתהלכים כחיים בגוף**

ימים אלו הם זמן ההילולה של רבנו אור החיים הקדוש שהיה קדוש עליון וכוחו עצום ביותר. וידוע מה שאומרים רבותינו הקדושים, מתי שאומרים דבר תורה בשם צדיק צריך לצייר את הצדיק בעיני האדם והאדם צריך לדמיין כאילו הצדיק עומד לידו שואל את הקושיה ועונה את התשובה, אומר את החידוש ואת הדבר תורה, אז האדם מושפע משורש הצדיק בשמיים שפע גדול ויש לו כוח גדול מהשמיים.

רבנו אור החיים הקדוש, וודאי שפתותיו דובבות בקבר מתי שלומדים את השאלה החזקה שלו בפרשת השבוע, כתוב בפרשה "ישם איש ישראל המכה אשר הכה את המדינית זמרי בן סלוא" שואל אור החיים הקדוש למה כפל הלשון לומר "המכה אשר הכה" מספיק לומר שם איש ישראל המוכה והרי ידוע שהתורה מדקדקת בדברים ומצמצמת במילים ואין סתם מילים בתורה הקדושה, אם כך למה יש את כפל הלשון "המכה אשר הכה"?

אלא מתרץ אור החיים הקדוש יסוד גדול, לכל יהודי יש כוח למעלה ומתי שהכוח שלו למעלה מתחזק אז הכוח שלו למטה מתחזק. מתי שהכוח שלו למעלה נחלש ח"ו גם הכוח שלו למטה נחלש. כך גם כל אומה ואומה, אם רואים אומה שנופלת סימן שהשר שלה בשמיים נפל, רואים אומה שמתחזקת סימן שהשר שלה בשמיים מתחזק. למעלה יש לאדם כוח, אם הכוח יורד גם האדם יורד, אם הכוח למעלה מתחזק האדם מתחזק, מתי שלמעלה יורד הכוח של האדם אז אדם כמו מת ומאבד את הכל, אם למעלה מת הכוח של האדם אז אחרי כן האדם מת.

על פי זה אומר אור החיים הקדוש, מתי שעמד פינחס ודקר את זמרי בן סלוא, זמרי בן סלוא כבר למעלה היה כמת ולא היה בו כלום, כי ברגע שנגע במדיינית איבד את החיות שלו, ברגע שהתרים כנגד משה רבנו איבד את החיים שלו, כבר למעלה הוא מת, אז הגוף שלו אולי חי עוד תקופה של זמן, אבל למעלה הוא נחשב כמת.

וכך נוכל להוסיף על רבי שמעון בר יוחאי ויהודה בן גרים, יהודה בן גרים הלשין על רבי שמעון בר יוחאי וגרם לו צער, ברגע שיהודה בן גרים עשה את זה הוא נחשב כבר כמת, הוא נשאר עוד חי למטה אבל הנשמה שלו הפנים שלו כבר מת. הוא חי עוד שלוש עשרה שנים עד שרבי שמעון בר יוחאי יצא מהמערה ונתן בו עיניו ועשהו גל של עצמות. "סר צלם מעליהם" (במדבר יד, ט) ברגע שסר צילם ויורד האור של האדם למעלה, האדם יכול לחיות אבל הוא כמו מת. ברגע שאדם פוגע בצדיק או פוגע בתורה ובדברים קדושים הוא מאבד את החלק שלו שנמצא למעלה, ואז החלק שלו שנמצא למטה בקלות נופל ומתי שנופל הוא בגדר של "גברא קטילא" אדם שכבר מת, אין לו חיות ואין לו כלום.

לכן זמרי בן סלוא ברגע שנגע במדיינית כבר לא הייתה לו חיות, לכן נאמר "ישם איש ישראל המכה אשר הכה" שהוא כבר מת לפני, הוא רק היה חי בגוף שלו. פינחס עשה רק מעשה קטן, אבל את החיות שלו זמרי בן סלוא כבר איבד ולא הייתה לו את החיות.

וכך גם תתורץ הקושיה איך פינחס הרג את זמרי, פינחס לא עשה מעשה חמור כמו הריגה, אומנם זה היה מעשה של מסירות נפש שסיכן את חייו

וקינא קנאה להשם, אבל זמרי היה כבר גברא קטילא, כמו מת ולכן זה שהרג אותו לא היה מעשה גדול כמו הריגה כי כבר היה מת, כך אומר רבנו אור החיים הקדוש.

ואפשר עוד להוסיף ולומר מה שמובא בשו"ע (או"ח קכח, לה) כהן שהרג את הנפש אפילו בשוגג, לא ישא את כפיו אפילו עשה תשובה. ברכת כהנים היא ברכה של שלום וטובה ומי שהרג אפילו בשוגג לא יכול לעלות לברכת כהנים, משום שלקח נפש מישראל אין איתו שלום ואין איתו טוב. אבל מצד שני (שם, לו) מוהל שהוא כהן ונפטר לו התינוק בברית, כן יכול לעלות לברכת כהנים כי רק אם אדם הרג ואפילו בשוגג לא יכול לעלות לברכת כהנים. זמרי בן סלוא כבר היה מת ופינחס רק עשה את המעשה הקטן להשלים את העשיה ולכן כפל הלשון מובן.

וצריך לדעת שבשם של האדם יש כוח גדול וגם בשם של האדם יש צדיקים שיכולים לראות אם החלק העליון של האדם חי או מת. וכך הגמרא אומרת (יומא פג): על רבי מאיר שהיה מדקדק בשמות וכשהיו באים לשאול אותו, הוא היה בודק בשם של האדם וכך יורד לעומק של השם לראות אם יש לו חיות בשמיים או לא. והגמרא מספרת שם שיום אחד הלכו רבי מאיר ורבי יהודה ורבי יוסי והגיעו לאדם להיות שם בשבת, רבי יהודה ורבי יוסי נתנו לו את הכסף שישמור להם ורבי מאיר לא נתן והחביא את הכסף בבית הקברות. במוצאי שבת באו לבקש ממנו את הכסף, אותו אדם שלא קיבל מהם כלום ואין לו שום כסף ורבי מאיר ניצל. שאלו חכמים את רבי מאיר איך ידע לא לתת לו את הכסף, אמר להם כי השם שלו כידור כמו הפס' (דברים לב, כ) "כי דור תהפכת המה" שהוא אדם הפכפך ולכן לא נתן.

הצדיקים היו יודעים לראות בשם של האדם אם יש לו חיות בשמיים או לא ולכן גם היו מקפידים לתת לצדיק פתק עם השם של האדם שצריך ברכה, כי הם ידעו לרדת לעומק של השם של האדם וכך להבין אם יש לו חיות וכמה חיות יש לו, לאיזה דבר הוא צריך ברכה ובמה הוא צריך ישועה.

ספר דברים בשבת ישועה שפוגעת בול!

לקבלת הספר: 03-792-2548

חפשו: ספר הישועות - ספר דברים G

סגולות הרי"ף

אנחנו רוצים בבקשה לבקש מכל הצדיקים האהובים והחביבים שיקרים לנו מאד וחביבים לנו מאד, יום כ"ג בתמוז זה יום ההילולה של הרמ"ק, רבי משה קורדבירו, רבי משה קורדבירו היה קודש קודשים, היה רבו של האר"י, חברותא של האר"י הקדוש, היה קדוש עליון, היה מהצדיקים הקדושים הגדולים שהיו בעם ישראל.

וידוע שהרמ"ק, רבי משה קורדבירו, כתב כמה ספרים ואחד הספרים זה "תומר דבורה" וידוע מה שכתוב בשם הרב מצאנס ובשם עוד גדולים, שהספר תומר דבורה הוא סגולה גדולה שמי שלומד בו זה סגולה, אם יש מישהו חולה באיזושהי מחלה מסיימת הכוח של הספר תומר דבורה לרפאות ולהיות סגולה לרפואה שלמה.

אז בבקשה צדיקים מי שיכול לקחת בליל ההילולה ספר תומר דבורה וללמוד אותו או לחלק את הלימוד בו, בוודאי שהזכות הזאת תעמוד איתנו ויהיה בע"ה ישועה ושמחה והצלחה גדולה.

לוויה ומספרים סיפורים על אותו צדיק, המלאכים עולים להקב"ה, אומרים לו, נפטר צדיק. הקב"ה אומר למלאכים, הכיתה שלו, המקום שלו בגן עדן, יצאו לקבל אותו ואז יוצאים לקבל אותו.

וכל שנה מתי שהבנים, הנכדים, האנשים, עושים לעילוי נשמתו, יום ההילולה של אותו צדיק אם הוא עלה, מלאכים של כיתה אחרת יוצאים לקראתו לקבל אותו. עלה בעוד מעלה - מלאכים של עוד כיתה יוצאים להעלות אותו. כל שנה, לכן עושים הילולה, מה זה הילולה? מלשון הילולה, שמחה, להלל, לשמח, כי הצדיק עלה לעוד מדרגה, עלה לעוד מקום גבוה, הצדיקים הולכים לקבל אותו ולהקביל את פניו.

בוודאי שההתעוררות הנפש הגדולה ורוממות הנפש שהיה בעם ישראל, זה דבר שהוא מרומם ביותר, דבר שהוא קדוש ביותר. מישהו אמר לנו בשם צדיק גדול שלא רוצים להגיד את שמו, שאותו צדיק אמר, צדיק גדול, קדוש מירושלים בן שמונים וכמה, שהיה אצל רבי מאיר אבוחצירא כמה זמן לפני שנפטר ורבי מאיר אמר לו "אני פוחד, שהבן שלי רבי אלעזר לא ימות עם סכין בלב", כך בבא מאיר, אדם קדוש עליון אמר לנו את זה. בבא מאיר היה לו רוח הקודש, הרגיש ואמר את הדבר כך לאותו צדיק לפני שלושים וכמה שנים. מתי שאדם יורד לעולם הזה, זה ודאי דבר שיש בו תיקון גדול, דבר שיש בו כפרה גדולה ביותר לעם ישראל.

רבי אלעזר אבוחצירא זצוק"ל

נשב ונחשוב, מישהו יכול היה להאמין שהיתה כזאת שפיכות דמים בעם ישראל? כשהדוד ז"ל היה בבית של מו"ר אבי כשישבנו שם כולנו, מי שהיה איתנו, מישהו האמין שלא יעבור שנה ויהיה כזה אסון קשה ונשב ונדבר על הדבר הזה כמו דבר שעבר, דבר שחלף, דבר שעבר מן העולם, מי יכול לחשוב, מי יכול לתאר, מי יכול לחשוב את הדברים האלו?

כבר יותר מחודש לפני שפיכות הדמים היה לנו בלב עוגמת נפש קשה ביותר, אמרנו לקבל על עצמנו שבת של קדושה לפני הזמן ועמדנו על זה בתוקף, לפני כן אמרנו לקרוא את כל התהלים כל השבת, אמרנו להשתדל בבין אדם לחברו, מאתיים ושלושים אנשים קיבלו על עצמם תפילין, היה באוויר הרגשה לא טובה, היה בלב הרגש, ביטלנו שיעור, הרגשנו בלב הרגשה קשה וחמורה ביותר.

מתי שעומד להיות דברים כאלה קשים בעם ישראל, מרגישים את הדבר הזה באוויר וכולם שותפים בכל דבר - אם יש ירידה, אדם לא יכול לומר "אני צדיק", כל עם ישראל ערבים זה בזה, אין בזה "אני דתי", "אני לומד תורה", "אני חילוני", כל עם ישראל ערבים. כל עם ישראל ערבים זה בזה, כל עם ישראל ערבים, כולנו זה דבר אחד, כולנו ערבים אחד לשני.

וחשבנו בדעתנו לבוא ולומר, רבי אלעזר אבוחצירא ז"ל, קשה לנו לומר ז"ל, נפטר בערב יום שישי. מי מעשרה הרוגי מלכות נרצח, נהרג, ביום שישי לפני כניסת שבת, ביום שישי? רבי אלעזר בן שמוע, רבי אלעזר בן שמוע ביום שישי לפני כניסת שבת, ביום שישי לקחו אותו הרומאים וזקרו אותו בחרב בליבו וכך מת רבי אלעזר בן שמוע, היה ביום שישי, כך חז"ל אומרים. וידוע מה שאומר האר"י הקדוש, שבכל דור ודור נתקן את מכירת יוסף. האר"י הקדוש אומר, כל דור ודור עשרה צדיקים מתים כמו עשרה הרוגי מלכות לתקן את מה שהאחים של יוסף מכרו את יוסף.

חשבנו רק בדעתנו כך לומר, רבי אלעזר בן שמוחה, הסבתא ז"ל שמחה, אלעזר בן שמוע - אלעזר בן שמחה, המילים דומות, חסר רק אות אחת או שתיים שיהיה אלעזר בן שמוע. ואיך נהרג רבי אלעזר בן שמוע? ערב שבת חרב בליבו. איך רבי אלעזר שהיה קודש קודשים, שבשנתיים האחרונות דיברנו עשרות שעות ביחד, עשרות שעות בטלפון היינו מדברים בשנתיים האחרונות, אולי היו ימים שהיו מדברים עשרה פעמים ובשנתיים האחרונות היינו בקשר חזק מאד מאד. איך נפטר גם הוא? ממש כמו רבי אלעזר בן שמוע, ערב יום שבת בחרב בליבו, כך נפטר רבי אלעזר, כמו רבי אלעזר בן שמוע, ממש עשרה הרוגי מלכות.

ומה משמייים יצא? "את מספר ימיו אמלא" (שמות כג, כו), יום השבעה של רבי אלעזר היה יום הולדת שלו וזה מה שכתוב "את מספר ימיו אמלא", שהצדיקים נפטרים ביום שהם נולדים בו, זה "את מספר ימיו אמלא", ממש "את מספר ימיו אמלא" המספר של הימים, סוף השבעה זה היה יום שהוא נולד לעולם.

רבי אלעזר זכה לזכות גדולה ביותר, זכות גדולה ביותר ובזכותו היה ביום שישי קידוש השם גדול בכל העולם, אין יהודי בעולם שלא היה לו הרהורי תשובה, אין יהודי בעולם שלא היה לו הרהורי תשובה. כתוב בספרי הקבלה, מתי שאדם נפטר מן העולם אנשים עושים לויה גדולה, נותנים דרשות, אומרים עליו "היה צדיק", "היה חסיד", "היה קדוש", המלאכים עולים להקב"ה, מספרים לו - נפטר איש צדיק, נפטר איש חסיד, איפה יודעים איפה לשים אותו? הרי בגן עדן יש כל מיני חלקים, יש כל מיני כיתות, כל מיני חדרים. יש חדר אחד של צדיק ברמה כזאת, חדר אחד של צדיק ברמה אחרת, כל חדר יש צדיק ברמה שלו. איפה לשים את אותו צדיק שנפטר?

כתוב בספרים הקדושים, המלאכים והצדיקים שברמה שלו שבצידקות, הם יודעים ומרגישים שנפטר אדם ברמה שלו, הם יוצאים מהכיתה שהם לומדים בגן עדן מהמקום שהם נמצאים והם יוצאים לקבל אותו, הם יוצאים לקבל אותו ולהקביל אותו להיכנס למקום שלו. וכל פעם כשנפטר צדיק ויש

אתם מקדישים

ואנחנו אפי' צי"א!!

עלות השתתפות בהפצת 50 ספרים - 300 ש"ח

לפרטים 052-510-6-510

